

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldjenék az előfizetési díjak nyiteltér és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben,
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.
-Általános Tudósítók- hirdetési osztálya Budapest.

Nyiteltér petitaora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

A serdülő ifjúság továbbművelése.

Nem hiszem, hogy e széles hazában legyen ma oly ember, aki a jó nevelés és a kellő műveltség nagy fontosságát, sőt elkerülhetlen szükségét el nem ismerné. Azonban sajnos szomorú dolog az, hogy gyakran vizsgálódunk a műveltség elnevezésével, és hogy néha műveltség tartja magát oly ember is, aki távolról sem jött érintkezésbe az igazi műveltséggel. Műveltségnek mondják általában azt az embert, aki sokat (akár szükségét, akár pedig szükségtelenül) tanult. Műveltségnek nevezik azt a kisasszonyt, aki valamit németül, francziául, ugyeset angolul beszél és némileg zongorázni is tud. Műveltségnek képzeli magát azon ifjú, aki egy ideig külföldön is tartózkodván, otthon mindent kigonyol, kezdve a legszentebbtől, s a hazától; aki azután saját rokonaiért, azoknak nemzeti szokásaiért is szegényli magát, mindenki előtt felvilágosultságával, világlátásával eldicsekszik, vallván magát kosmopolitának is, a mi pedig tényleg nem egyéb — hazátlan hazafiságnál.

Bizonyos az, hogy a képzett tanult ember művelt is szokott lenni; azt sem akarom állítani, hogy nem részesül műveltségben az a kisasszony, aki több nyelven beszél és zongorázni is tud; de eszembe sem jön vitatni, mintha az olyan ifjú, aki tapasztalatok megszerzése céljából külföldön tartózkodott, ott kellőleg ki nem művelhetett

volna; azt azonban határozottan állítom, hogy éppen úgy a mint a puzta tudományok még nem teszik igazán műveltté az embert, annál kevésbé teszi és teheti azt valamely nyelvnek puzta ismerete.

Ha mindenki, aki pl. németül, francziául, vagy angolul beszél, már művelt is lenne; akkor minden német, francia, vagy angol embernek okvetlenül műveltség kellene lennie; holott mégis a legújabb kor is arra tanít minket, hogy nem egyszer sok tanult, képzett német ember ügyesesség árnyék, sok francia is immorálitást elkövet s az angol a humanitás és jog ellen súlyosan vétet. —

A műveltség tehát nem függ csak a nyelvtől a melyen valaki beszél és nem is vonatkozik csak arra, a mit valaki tud; hanem vonatkozik az egyúttal a — szívére is; ennek is nemesítenek kell lennie, és nemesnek erkölcsösnek lennie kell az ember egész magaviseletének, ha azt akarja, hogy valóban műveltség neveztesse.

Ha tehát az ifjúság műveltségéről szólnunk, akkor gondolunk kell nemcsak annak kiképzetésére, a különféle szükséges ismeretekben, hanem gondolunk kell főleg gondolkodásának, lelkének, szívének nemesítésével is.

Iskolai gyermekeknél gondoskodik erről az iskola. Az első, t. i. a gyermekek kiképzetése különféle szükséges ismeretekben — feladata a tanítónak; a másodikat azonban, t. i. az ifjúság gondolkodásának szive-

nek nemesítésénél — sok segítője van az iskolának. Sajnos! hogy sokan ezen segítők közül megérdemelnék azt, hogy »malomkö akasztassék a nyakukra, ők a tenger mélyébe süllyesszenek«.

Ezek mindenekelött a felserdült, felnőtt erkölcstelen ifjúságnak botránykozlató, rontó példái.

Innet van az, hogy korunkban sokkal rosszabul sikerül a nevelés, mint a tanítás. Ezen lelkiismeretlen, gonosz segítők az iskola által elvett jó magba mindig konkolyt hintenek oly mennyiségben, hogy azután a tanítónévtől semmiképp sem képes arra, hogy a káros, a pusztító konkolyt ki-gyomlálja a gyermek lelkéből, és hogy azután ezen konkoly által teljesen megfojtatik a jó mag is. —

De hogyan néz ki a dolog azoknál, a kik már kinőttek az iskolából?

A szabadság szelleme, melyet leggyakrabban tulajdonképpen a fegyelmelettség és feletelenség szellemének kellene neveznünk. — Áthalotta már ezen gyöngéd teremlések lelkét; az ilyen teremlés várva várja azt az időt, a midőn ő is felkiálthat: »ma tizenegy éves vagyok; holnap már nem megyek iskolába«. —

Ott hagyja tehát az iskolát, tegyük fel oly időben, a midőn munka nincs. Mit fog tehát tenni? foglalkozás nélkül otthon fog heverni; pedig minden rossznak bűnnek anyja a — henyelés! —

TÁRCZA.

Összhang a nevelésben

Irta: Kecseth Gyula.

Három erő segíti az embert, emberi mivoltának eléréséhez: a lelkében szunnyadó törekvések, a környezet és a már céljuknál levő külső tényezők befolyása. Ez utóbbinak szándékos, öntudatos és lelkiismeretes munkássága a tulajdonképeni nevelés, ama csodálatos láthatatlan erő, mely ha sikeres tapasztalásra és tudományra támaszkodhatik kifejleszti a lélek mély értelmű tulajdonait úgy, hogy az élet minden körülményében megtartja az egyensúlyt, bizik önmagában, megérti környezetét, a társadalmat és tud másokkal egyértelműben élni.

Ha Jean Paul szavai szerint »Nevelésről írni annyit tesz, mint egyszerre mindenről írni« akkor a sötétesen nevelt ember eszményét oly jellemében kereshetjük, mely ama három tényező segítségével minden szigorolható helyzetben megállja a kritikát és elmondhatjuk róla Szakespearel:

Felkelhete a természet és világnak mondhatta.

„Ez férfi volt!”

Hogy azonban a nevelés csakugyan az emberi tökéletesség eszményéhez juttassa az embert vagy legalább is annak közelébe, az összes erők-

nek így cél felé kell irányulniuk, vagy szükséges, hogy az összes erők összhangatosan működjenek közre anélkül, hogy a nevelést az egyoldalúság nem csekély veszedelme fenyegetné.

Aki valamikor megfigyelte a gyermek lelki életét, fogékony szívének mikrokosmusát, azt a kis világot, melyben ezer és ezer erő munkálkodik szünet, nyugalom nélkül, láthatta azt is, hogy az erők egy pontban találkoznak; egy befolyás hatás alatt állanak és éppen azért mindig feltételek szerint irányíthatók. A gyermek egész jövő élete függ az említett iránytól és az erők egyenletes kifejtésétől, azért a nevelésben nyilatkozó összhang mindig a legfontosabb kérdések egyike lesz, mindig érdekelni fogja azokat, kiknek forró vágyuk és akadályt nem ismerő törekvésük lesz a gyermekeknek mentál kitünőbb és tökéletesebb nevelést adni.

Czélom ezuttal a nevelésben nyilatkozó összhangról pár szót szólni; első sorban a harmadik erő összhangját veszem szemügyre, mivel azt említettem megelőzőleg, hogy a gyermek fejlődő tehetségei egy pontban találkoznak és egy kézben összepontosíthatók. Feladatom itt annál könnyebb, mivel a népiskolánál a szaktanítási mód ki van véve a használatból, egy kézben összepontosul egy-egy osztály vezetése.

Minden iskolának, egy a népiskolának is, az első s legfőbb céljaga általános emberi — az erkölcsi életre való vezetés, felkeltése ama érzéknek, mely megmutatja mindennek az erkölcsi élettel való egyezését vagy ellenkezését a cselekvé-

seknek az ember magasabb szellemi életéhez illő vagy illelten voltát. S mivel a népiskola alapja minden más haladásnak, itt láthatjuk tisztán egyszerűségének egész fonságában a nevelés feladatát, mely a gyermek fejlettségéhez képest az ismertek különféléseiből is annyit ad, mely ama nagy cél eléréséhez multhatatlanul szükséges. Minden tárgy egy célra tart szem előtt, minden ismeretközlés egy feladatot támogat s minden cselekvésünk, mely a gyermek ingatag lépteit támogatja, egy szellemi tőle vezéreltetik, a humanus nevelés szellemétől, mely abban áll, hogy az emberiség önmagától ösmerje meg magát; önmagáért becslje erőnyeiért tisztelje s hibáiból okulást merítsen.

Világos tehát, hogy a népiskola elsősorban nevelő intézet s csak aztán tanító s egy világról sem helyes azoknak álláspontja, kik a népiskolát úgy fogják fel, mintha az pusztán a tanító intézet feladatával bírna. A nevelési elv fog összhangot hozni az ismeretek különféléseibe, az általános emberi nevelés fogja a különböző tárgyakat összhangzásba hozni, ez fogja az egyiket a másikkal támogatni és az egészbe egységet önteni, hogy így teljesen hatalmába kerítsa a fejlődő gyermek fogékony szívét.

A különféle tárgyak összhangját a jól szerkesztett olvasókönyv mutatja tisztán, világosan. Azért a tanítás központját mindig az olvasókönyv képezi, mert a tárgyakat ez foglalja össze, ez az, hogy hasonlattal éljünk, a mi a világrendszerben a nap, mely körül a bolygók, a többi tárgy rendszeresen keringenek. Az olvasókönyvből ta-

Az iskolai felügyelet után egyszerre csak ott van a régen várt szabadságban az iskolából kikerült gyermek.

Ha ez most már magára hagyatik és jóhoz nem vezetlek, akkor ő hozzá fog — a rosszhoz. S ez a veszély annál inkább fenyegeti őt, mert a tizenegyedik év után az ember kora igen veszedelmes, az ifjúság lelke ekkor a külső behatásoknak leginkább van kitéve és legfogékonyabb is irántuk. — Minden oldalról lesik a különféle veszedelmek, melyek testét és lelkét pusztítással fenyegetik; s csak kevesen vannak, akik e nagy veszedelmét az ifjúságtól elhárítani törekednek.

És ha mégis találkozik valaki, a ki e fenyegető veszélyre őszintén figyelmezteti: nincsen benne köszönet; sőt nem egyszer kénytelen olyan szemrehányásokat is hallani, hogy »azt e kis mulatságot is irigyli az ifjúságtól«.

Azutár, azt is szokták mondani: hadd lombolja ki magát az ifjúság! Erre én csak azt jegyzem meg, hogy quo semel imbuta recens sensabit odorem testi. Jung gewohnt, alt gethan! — Az ifjúság ilyen pártolása, ilyen mentegése még inkább megerősíti őt azon végzetes nézetben, hogy neki parancsolni nem kell, nem is szabad. Miért is első gondolja azt mutatni a világnak, hogy már nem tartozik a gyermekek közé, hogy már felöltött, nagykorú; ezért mindegyik közülük keresi már a felnőttek társaságát; megfigyeli magaviseletüket, és törekszik utánozni őket, hogy ő is érettnek felntűnek látszassék.

Hát hiszen ez igen üdvös dolog lenne, azon esetben és föltétel alatt, ha csak valami jó és hasznos észlelhető s így utánozható volna a már felnőtt ifjúságnál.

Azonban menünk csak egy percre a felszerdültek közé és figyeljük meg azok magaviseletét szokásait s erkölcsseit.

Vannak ugyan a felszerdült ifjúságban egyesek, a kik illedelmesen és erkölcsösen viselik magukat: de a nagy többségnél szólni sem lehet az erkölcsről, hanem csak rossz szokásokról és erkölcselenségről. Ezek pedig benyomódnak, beszívódnak az ifjú, fogékony lélekbe, és növekednek a korral, sőt szaporodnak is, mert hiszen a társak

e tekintetben versenyeznek egymással. Az iskola ugyan elkövet mindent, hogy e tekintetben valami javulást létesítsen. Tanítja az ifjúságot még a szép népdalokban is jó erkölcsre és nemes gondolkodásra; de hát az élet is megbomlott családi s a megromlott, beteg társadalmi élet kipusztítja az iskola által elvetett jó magot, a serdülő ifjúságból.

Cselkó József

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Dr. Ruzsicska Kálmán** kir. tanácsos tanfelügyelő az alsó-lendvai állami polgári fiúiskola látogatása után, e hó 17-én Csáktornyára érkezett. Előzőlt a szakképesítő vizsgán s az azt követő igazgatótanácskozási ülésen. Csáktornyáról a perlaki állami fiú- és leányiskolák, az állami kisdodovodák, onnan pedig a balatonfüredi állami felsőnépiskolába s az állami Erzsébet szeretetház meglátogatására utazott.

— **Előléptetés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Zrínyi Károly helybeli tanítóképző-intézeti rendes tanárt a IX. fizetési osztály 2-ik fokozatából az I-be léptette elő.

— **Kinevezések.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Merez Mária okleveles kisdodovonót a dráskoveci állami kisdodovodához kisdodovónóvé; — az igazságügyminiszter Plichta Kázmér perlaki kir. járásbírósi segédtelegkönyvezetőt jelenlegi alkalmazása helyén telegkönyvezetővé; — a posta-távirda és távbeszélő elnök igazgatója Wrana Győző helybeli posta és távirda segédlistát a X. fizetési osztály 3-ik fokozatába posta és távirda segédellenőrré nevezte ki.

— **Athelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Prem Erzsébet dráskoveci állami kisdodovonót a zay-ugróci állami óvodához jelen minőségben áthelyezte.

— **Megjutalmazott iparos-tanoncok.** A helybeli alsófokú ipariskolában folyó hó 15-én ejtettek meg az osztályvizsgálatok. Ezen alkalommal Repalusz András cipész- és Klika Gusztáv kötelestancok a tanulással tett előmenetelükért 10—10 korona jutalomban részesültek.

— **Óvodai záróvizsgálat.** A helybeli kisdodovodában a folyó tanévi vizsgálat a jövő vasárnap, június hó 29-én délelőtt 9 órakor tartalmak meg. A kisdodovó-egyesület elnöksége e záróvizsgálatra a t. cz. szülőket és tanügybarátokat tisztelettel meghívja.

— **Országos vásár.** Csáktornyan folyó hó 30-án (hétfő) országos vásár tartatik. Ezenkívül Csáktornyan még három vásár leend, és pedig: augusztus 4-én, október 13-án és november 25-én.

— **Tanítóképesítő vizsgálat.** E hó 18, 19 és 20-án tartott meg a csáktornyai állami tanítóképző-intézetben a tanítóképesítő vizsgálat, melyre folyamodott 14 reades és 2 javító tanítójelölt, továbbá 3 szlavoniai magyar tanító, ez utóbbiak a horvát nyelvi tanítóképeség elnyerése céljából. Képesítést nyert 12 tanítójelölt, felévre visszautasítatlott 4 jelölt. Képesítettet továbbá a három szlavoniai tanító is. A vizsgálat végeztével elnököl kir. tanfelügyelő a tanítójelöltekhez buzdító beszédet intézett.

— **Távbeszélő Csáktornyan.** Városunkban legközelebb már megkezdik a távbeszélő hálózat építést — ugy, hogy a munkálatok jövő hó 15-ig körülbelül befejezést is fognak nyerni. Ezen új intézmény által kis városunk igen sok nagy város fölé helyezkedik; a mennyiben az egész országban ez ideig csak 102 olyan város van, a melyek a helyközi interurban távbeszélő hálózatba bekapcsolva vannak. A kik az eddig jelentkezettek kivül bérliők óhajtanak lenni, az építkezés megkezdéséig és annak tartama alatt is jelentkezhetnek a helybeli kir. posta és távirdahivatal főnökénél, a ki a szükséges felvilágosítást a feltételekkel együtt a legnagyobb készséggel megadja. Megjegyezzük még azt, hogy a távbeszélő megnyitása után esetleg jelentkezők is beléphetnek a bérliők sorába, de a bekapcsolás csak bizonytalan idő múlva történhetik meg; mert a pécsi posta és távirdaigazgatóság építészeti feladatuk újabb való kiküldése s az építés végrehajtása több időt igényel.

— **A közigazgatási bizottság ülése.** A megyei közigazgatási bizottság dr. Jankovich László gróf elnöklésével gyűlést tartott. Az alispáni és főorvosi havi jelentések felolvasztván, a közigazgatási bizottság azo-

mul a gyermek olvasni, szemlélni, gondolkodni, beszélni, írni, ebből tanul sok tárgy ismeretét s ebből tanulja meg becsülni a könyv értékét és szeretni a tanulást.

Az általános emberi nevelést még aztán az erkölcs tiszta szellemének kell áthatni, mert a világnak kezdetétől fogva ez volt a nevelés sarkköve mindenütt, hol a nevelésről szó lehet. A gyermekes kedély sok kérdést intéz önmagához, de még a tanítóhoz is, ha az ismeretek egy parányi mértékére tett szert. Milyen jó ilyenkor, ha a gyermekekben is meg van az érzék, hogy tiszta, romlatlan szívvel osszassa el kételyeit s a tanítóban is az a tapintatos találokonyaság, mely a gyermeket visszavezeti a helyes ösvényre s megtartja mindvégig a lelki egyensúly biztos talaján. Mert az erkölcs mérője az államok fenmaradási képességének. A hol az magasan áll, ott virágzik ez is. A hol ez tünedezik, ott az már régen kiálvófélben van. A nagy római birodalom romjai legalább eltemették az emberek erkölcselenségét. És ebben a tekintetben a nevelők a felelősök, természetesen általánosságban s nem egyes kivételekben is, mert ne feledjük, hogy a kegyetlen Nerónak a szelid, jó nevelési módszeréről a híres Seneka volt a nevelője.

A tanító nemcsak mint nevelő hat a gyermekekre, de bele tartozik a második tényszó csoportjába: a gyermek környezetébe is. Mikor már megkedveltük magukat a gyermekekkel, mikor egyéniségünk hatása alatt fejlődik szellemi élete s

ugyszólván egész erkölcsi mivolta fölünk függ, akkor lép tulajdonképen a tanító hatalmának teljes birtokába s tőle függ —ugyszólván — a gyermek jövődjé, ha megmaradhatna a tanító védszárnyai alatt mindvégig s nem lépne közbe zavarólag az élet ezernyi veszedelme. S itt már a szülői közreműködés nélkülözhetetlen.

Ha kell valahol, úgy itt van a helye és ideje, hogy a szülői ház összhangatosan működék közre a gyermeknevelésben az iskolával. Mennyire szükséges az, hogy a mit a gyermek az iskolában hall és lát, azt otthon mintegy megpecsételve a szülők tekintélyével, ugyancsak fölünk lássa és hallja; ki számíthatlan rombolás megy végbe a gyermek szívében, ha éppen ellenkezőjét látja és tapasztalja annak, a mire az iskolában tanították. Kárba vészett minden felerásdás, minden igyekezet a tanító részéről ilyen esetben s a gyermek számára sincs orvosság a neveléstudományban. Csak sajnálat és részvét kelhet a tanító szívében a melynek melegsége nem képes eloszlatni a gyermek közönyét az iskolában hallottak iránt, mert a természet rendje szerint is a fejlődő gyermek kedélyére a szülő a legbefolyosabb. A szülői tiszteltetés nehéz, de mindenesetre a legszebb feladatok közé tartozik. Két nevelése van ugyanis minden embernek. Az egyik melyet önmaga ad magának. De erről a gyermeknél szó egyáltalában nem lehet. A másik nevelés, melyet másoktól nyertik s e nevelésben első, eredményeiben legtovábbható s mindvégig megmaradó az, a melyet a szülőktől kapunk. A legtöbb esetben — mondja

Herbert Spencer — a szülők részéről, a minden egyes alkalommal elfogadott bánásmód nem más, mint a mit azon pillanat befolyása szül s ez éppen nem afféll való ésszerű meggyőződésből ered, ni válnék leginkább a gyermekek hasznára, hanem csupán az éppen urolomra jutott szülői érzelmeknek ad kifejezést, legyen az jó vagy rossz; s óráról órára a szerint változik, amint ezen érzelmek különböző változatos megy keresztül. Mi szeretjük azt hinni, hogy az iskola hatott már oly általánosan, hogy a szülői nevelés mindinkább simul a helyes elvekhez s hova-tovább mindjobban segít, sőt közreműködik az iskolának feladása felé, teljesítésében.

Spartában az állam kiszakította a gyermekeket szülőik köréből és maga vezette nevelésüket, nem hagyva befolyást senki másnak. Jó polgárok, katonák váltak a gyermekekből, de társadalmi élet felé egy sajnátságos kaszárnyai élet lépett előtérbe; az emberi, nemesebb érzelmek eltűntek s megintott az állam alapja, a családi élet eszméje. Addig hiába kerestünk mi is összhangot az iskola és szülői ház nevelése között, míg nevelési rendszerünk éppen e legfőbb hiánya teljes figyelmen kívül van hagyatva vagyis nem általánosan s csak azok számára írva és tanítva, kik a nevelés rögs pályájára szánják el magukat.

(Vége köv.)

kat tudomásul vette. Az ebadora vonatkozó szabályrendeletet a közigazgatási bizottság oly irányban módosította, hogy a vármegye összegekben levő minden kutya után ebados fizetendő; a módosítást elfogadás végett a vármegye törvényhatósági közgyűlése elé terjeszti. A bizottság helyeslőleg vette tudomásul az alispánnak a belügyminiszterhez intézett indokolt felterjesztését, a melyben a többi közt Felső-Mihályfalva és Légrád községekben új csendőrségi állomások felállítását, a turniscai csendőrségi állomásnak Bellatinczra való áthelyezését kérelmezte a belügyminisztertől. Kir. tanfelügyelő — navi jelentése szerint — május hóban a többi közt meglátogatta a vendvidéki iskolák közül a gánicsai áll. iskolát, állami állandó gyermeknedekekhez, a lipphóci, gumiliczai, nagy-palini, kis-palini, turniscai, bellatinczi és izsakóci r. k. iskolákat; feleskette a mellénczi új állami iskolai gondnokságot.

Lópatkolási tanfolyam. A magyar királyi földmívelésügyi miniszter a folyó év őszén Nagy-Kaniszán időleges lópatkolási tanfolyamot szándékozik rendezni, mely tanfolyam szervezési munkálatának ellátásával Trombitás Ignác szombathelyi magy. kir. állategészségügyi felügyelőt bízta meg.

Sikkasztás. Múlt hó 25-én Tkalcsecz János vidafalvalvi lakos koreszmájában egész éjjel nagyban kártyáztak Toplek Imre, Szklepics István, Zsvorecz Ferencz dráva-szent-iváni és Zadravecz István lipai lakosok, közben-közben nagy alkalmányosan üritelték a boros poharakat is; reggel felé Zadravecz Ferencz 1 drb 100 forintos bankjegyet adott át Doklea Peter dráva-szent-iváni lakosnak azzal, hogy a pénzt valamelyik üzletben váltsa fel. Doklea azonban a kártyakompaniától ott hagyta a faképnél s a pénzzel megszökött. Az őrs járöre eddig megállapította azt, hogy a nevezett sikkasztó Ivancsán (Horvátország), egy ismeretlen nevű egyénnel szolgál, mire nézve a további nyomozás folyamatban van.

Meghívó. A »Zalamegyei Általános Tanítótestület« 1902 július 2-án és 3-án tartja a rendes közgyűlést »Zala-Szent-Gróthon« a következőkkel: Július 2-án d. u. 5 órakor gyülekezés a zalaszentgróthi kastélykertben, s onnan kirándulás Berényi Jenő urnak 5 percnyi távolságban levő, 35 holdas szőlő- és oltványtelepéhez. Este 8 órakor előértekezlet a Casino helyiségében; utána ismerkedés. Jul. 3-ikán reggel 8 $\frac{1}{2}$ órakor »Veni Sancte«. — 9 órakor rendes közgyűlés a casino helyiségében következő tárgysorozattal: 1. Évi jelentés. — 2. Az irva-olvasás tanításának egy új módjáról. Előadó Nagy Ferencz (Draskovec). — 3. A tanítói fizetések szabályozása. Előadó: Horváth János (Zala-Egerszeg). — 4. Az ifjúság erkölcsi életének megóvása. Előadó: Bory Imre (Keszthely). 5. A szakszerű tanítóképzés és képesítés. Előadó: Banekovich János (Nagy-Kanisza). — 6. Az új gondnoksági utasítás ismertetése. Előadó: Brauner Lajos (Csáktornya). — 7. Az alapszabályok módosítása. — 8. Folyó ügyek. — 9. Indítványok. — 10. A tisztikarnak és választmányának a módosított alapszabályok szerint való kiegészítése, esetleg teljes újraalakítása. E közgyűlésre a tanítótestület rendes tagjai és a tanításügy iránt érdeklődőket tisztelettel meghívja: Nagy-Kaniszán, 1902. jún. 10. Szalay Sándor s. k. tanítótestületi elnök.

Gyujtogató gyermek. Folyó hó 9-én az esti órákban Horváth György miskavári lakos fából készült és szuppal fedett istállója kigyuladt és leégett. A kár 60 kor. Bizto-

silva nem volt. A szerencsétlenséget a káros 6 éves János fia okozta, ki a konyhából gyujtot vilt ki s azt az istállóban a falon meggyujtotta s az ott levő szalmába dobta. A gondatlan szülők ellen a feljelentés megtétele.

A Festicics György-Szobor leleplezéskor a Keszthelyi hírlap díszes számot adott ki. Emléksorokat írtak benne: dr. Jókai Mór, Darányi Ignác, Wlassics Gyula, Abrányi Emil, gróf Dessewly Aurel, Lamperth Géza, minden gazdasági tanítézet igazgatója, Balás Árpád, Deininger Imre, Szana Tamás, id. és ifju Szinyei József, dr. Prém József. A lap rendes tartalma: Vezéreczik az ünnepről. Ivarék Jánostól, Visszaemlékezés dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelőtől s a Georgikon története dr. Lovassy Sándortól. Az ünnephez, Imrik Amáltkától. Gróf Festicics Tasziló családja életéből, Bory Imrétől, Okiratok a Georgikon ereklyéi közül. »A praxi« Cserpés Lajostól. A Balaton és Duna összeköttetése Sági Jánostól. A lapot 25 szép kép díszíti. A lap Keszthely sajtójának fejlettségéről tanuskodik.

Elfogatás. A helybeli csendőrség járöre a múlt hét folyamán arról értesült, hogy Hodcsal Fridrich Gráczból folyó hó 13-án a délelőtti 11 órakor érkező személyvonattal 40.000 korona vetkes család bukása elől szökik. A járör nevezett csakugyan feltalálta az egyik kocsiszakaszban a helybeli állomáson s elfogta, a midőn a kir. járásbírósnak átadott, cselekményét csak részben ismerte be.

A forradalmak viharai közt elhervad az erény virága. Angliában a nagy forradalom után csak egy család maradt épen az általános romlottság között, Cromwell családja, a mit még maga nagy ellensége, Clarendon is elismer. Clarendon lord írja: »A gyermekek nem kérték már szüleik áldását, ezek meg nem veszőltek gyermekeik nevelésével, hanem reájuk bízták, hogy gondoskodjanak magukról, hogy így is szabaduljanak a költésztől. A fiatal nők minden tartózkodás nélkül jártak mindenféle társaságba, hanem koreszmákba és nyilvános vendéglőkbe is. A szigorú viselőt leányok lázító hitzönkökhoz vagy tisztekezhementek férjhez; előkelő családok leányai teológusoknak vagy más alsóbbrendűeknek adták kezüket; a szülői tekintély, a gyermeki alázatosság és engedelmesség megszűnt; mindenki azt tette, mit jónak látott.« Ennek a kornak és ezen természetellenes viszonyok hű leírását találni meg a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 160. füzeté.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbörötésben 16 korona; füzetként is kapható 60 fillérrel. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján, havi részletfizetésre is.

Lopások. Jámbrovics József és veje Jámbrovics Tamás lohoveczyi hegyi lakosok rettentően szereltek nem ugyan egymást, mint inkább a szomszédjukat Zadravecz Istvánt, de még jobban a drága szomszédnak törköly pálinkáját. A múlt hét egyik napján a fentnevezett két atyafi ugyanis felmászott Zadravecznek a szőlőhegyen épített préhász padlására s ott a szénában elhelyezett 1 pintes üveg törkölypálinkát 3.16 kor. értékben ellopta. A tolvajok cselekményüket tagadták, de a lopás a megállapítás folytán ő rájuk bizonyosodott. — Cserncsecz Borbálya várhegyi lakosnőnek nagyon fájt a foga egy kis tyukhusra, s mivel sem főve, sem sültve egy tyuk sem közeledett hozzá, fogta magát Borbályaasszony s múlt hó 30-án virradóra Zadravecz Lőrincz véghegyi lakos zaratlan tyukketreczéből 7 drb. tyukot 1120 kor. értékben ellopott. Az őrs járörének működésekor azonban a tolvajnő ismeretlen helyre szökött. Feljelentése a nagykanizsai ügyészségnél megtörtént — Radek Mari zala-ujvári lakos Robrenik Mária grob-

lyei lakosnőtől, kinél szolgálatban volt 6.70 kor értékű ruhaneműt lopott el Radek, amikor az őrs járöre kérdöre vont, a szóban forgó lopást beismerte, s a lopott tárgyak töle is foglaltattak; feljelentése megtétele.

Uj rendőr. Csáktornya nagyközség-nél újreszedben volt rendőri állásra a község előjárósága folyó hó 19-én tartott ülésén Pálfi Balázs szentilonai illetőségű volt csendőrről töltötte be.

C S A R N O K.

Ábel halála.

És meghalt Ábel A zöld fák alatt

Fekszik sapádan, márványmereven.
A megaludt vér hajához tapadt
Körötte minden ujjong, eleven.
Őz esőrtét át a zsenge bokrokon,
Lázó a nap, az ég fellegtelen,
A föld, az ég, virág, patak rokon
. Csak Ábel lett magános, idegen

S dalt dudorászva, játéki éneket,
Mint a hajnal, oly ifján és údén,
— A lomb, virág, fá és néki intetget,
— Jön Éva át a rét seymes fűvén.
A holthoz ér . . . Megáll csodálkozóan:
Mért alszik Ábel fénylő nap szákan?
S egy rózaszállal pakoson, bohón
Mégismogattja Felneszel talán!

A gyöpre ül Lassan hozzáimul,
Magához vonja megdermedt kezét.
De a nehézkar tompan visszabul,
Éva kaczag Fájó csend szerzetést!
Bohó játék! Ébredj, te rossz gyerek!
S végigsimítja éjsötét haját.
Ábel nem ébred Holtan szendereg . . .
Abudt vér érzik a hajfúrón át.

Ábel! Fiam! És Éva felalkolt,
A vér hidege a lelkébe száll,
Merev tagokkal fekszik lenn a holt . . .
Ábelre rognak En édes gyermekem!
A vesztett Éden minden vigasz!
Főlebredsz tán szerelmes keblemen
Apádhoz Ábel jér, menjünk haza.

S a japanaszra a bokrok közül,
Mint üzött vad, Ádám előrohant.
Ábelre néz A szíve megkövül.
Ó sejtj már, hogy minden hasztalan . . .
Míróll az Úr büntetése szóra csak,
A titkok titka ime nyitva áll
Elárultad te megmúltat ajak?
. S reszkette sugja Ez hát a halál!
Felsírnak hosszan és iszonyatón,

Ily hang nem ritt át még a téreken.
A pusztulás zord réme rezg a szón.
Ábel! sikoltják egyre, szüntelen.
Köröskörül csillogva rezg az ég,
Ijja a lomb Csokdossa száll a szél.
Virágillatú ittasul a lég
. Mit bánja mindez, hogy Ábel nem él!

És Ádám áll

A holtra néz sötétlen.
A mindenségnek egy paránya volt.
A bosszud napja megkezdődött, Éden!
Ma a mindemben egy parány a holt.
De egy parány többit is lerontja,
Egymásba nőttek, mint fá és gyökér,
S a mindenségnek egy kicsiny halottja
A mindenség halálával fölér.

Ábel meghalt Még él a rét, az erdő,
A lomb virít, fénylők a csillagok.
De mindezeknek a halála megő,
A napnak fénye majdan nem ragog.
Bosszud teljes lesz majd, Ábel halála . . .
Isten! Elvesztetd a természetet!
S amit alkottál örökös csodára,
A holt világot újra kezdetet!

Pásztor Árpád.

Szerkesztői üzenet.

— **Légrád és Aisd-Dombor.** A Schöber — Mihácz ügyében az alsó-dombori tüzoltó-egylet tagjai főparancsnokuk védelmére küldöttek be hozánk nyilatkozatot. Schöber új pedig a tüzoltó parancsnok ellen irt újabb támadó sorokat. Mivel mi ugy Schöber irt első támadásának, valamint Mihácz főparancsnok saját védelmére irt nyilatkozatának köteleességszerűleg már helyet adtunk, az újabb beküldött védő és támadó sorokat már nem közölhetjük, mert nem lehet czélunk lapunkban földieink között az egyenetlenségeket szítani és az emberi gyarlóságokból származó ellentétet és gyűlölségeket kiélesíteni. Sőt ellenkezőleg! Legyen most már béke és nyugalom! Ezt ajánlja és szívből kívánja a szerkesztő.

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jozeфа** urednika u Čakovcu.

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povuđljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Svilogojstvo.

»Mortl nega vu orsagu varmegjije, gde bi tuliko i sa tuliko stroški probu činili iz cilja svilogojstva kak ravno vu Zalavarmegjiji«.

Sa ovimi rečmi se počme javljenje szg-szárdskog nadzornika k gosp. ministru poljedelskih poslov. Veli nadalje, da vu celoj varmegjiji tuliko bubah ni se je naplodilo, kak vu druge varmegjije srednjog občini isčemo, kaj je zrok tomu, da vu našoj varmegjiji tak jako je odzadi svilogojstvo. Osobito pak iščemo onaj zrok, koj na Medjimurje spada.

Taki nam vu pamet dojde i nam, kak i to vu javljenju čitamo, da se čela stvar okolo malinah obrača. Do sada je nadzorničvo vu čelu varmegjiju dalo saditi 21,842 komade malinah. Iz ovoga veliki del opadne na Medjimurje, ali ako bi pitali, kuliko je živih iz ovih malinah, kuliko njih raste, bi se broj na jako malo sel doli.

Im samo gledimo one maline, koje su kre putah; nigdo je ne ima na brigi deca se nušuju okolo njih, ali niti stareši ne imaju srdce za nje i videl sam već takvoga nevaljanca, koj si je za volu vrezal mlade maline drveo kraj puta. A kaj pak bi rekel za one, koje su gde po občinskih pašah posajene. — Ja mislim, da bi vnogob bolje bilo, ako ove nebi niti sadili, jer tak nebi bil stro-

šek; ove ravno nišće neima na brigi. Svinje, one su tak milostivne, kaj se hodije čohat na nje.

Da samo od Medjimurja govorimo, tu je puk još i sada takov, kaj svilogojstvo za takvo baratanje gledl, kaj je samo za siromake. »Dobri Bog!« kak se je preobrul ovaj puk. Jesu starci, koji znaju povedali od negdašnjeg življenja. Ove starce jako rado poslušam, jer me u takvo vréme zapeljaju, gda je srdce puno čutenja bilo naproti sa sadašnjim suhim svétom, gda je svakoj ženi najveća briga, kakovga preljevanca bude v nedelju imala.

Hej! nije to bilo tak negda. Pri svakoj hiži su bili na nahižju svilci i to je bilo najlubezneše ondašnjim pucam. — koje su sada već stare babice. — da su svilce mogle hraniti. Sigurno, da su malo duže ostale na nahižju kak su hranice, kaj su na rubec čipke delate onomu, koj njim je dragi bil srdcu. Pitajte njih vi mladi, jeli nije istina.

Ali gledimo samo sadašnje vréme. Sramuju se vnogi svilce gojiti. Kak da bi to Bog zna kakovu srama vrédno baratanje bilo.

I to je takaj zrok, da oni koji, svilce držiju nepazljivo trgaju maline koje se nato posušuju i zbog toga njim oni, koji svoje maline imaju nedaju listje brati. To je takaj zrok, da je puk stranjski od svilogojstva, ali ako bi si premislili, da onoga, koj kviri dré-

vo zakon kaštiguje nebi tak stranjskil bil od svilogojstva.

Pak i na to bi poglavarstvo moralo paziti, da se maline čim bolje držiju vu redu. Jesu poštenja vrédni birovi, koji se sami tršiju, da se čim bolje razširi svilogojstvo med pukom. Ali jesu i takvi, koji su najvešši nepriatelji tomu.

Do sada bi već same občine mogle bile prositi, da se vu Medjimurju čl ne više jeden mjenični ured (bevalló hivatal) postavi. Sigurno, da bi njih glasa bili posluhnuli. To bi jako podpomoglo vu Medjimurju svilogojstvo.

Hoteli je treba i bude.

L. R. J.

Kaj je novoga?

Monument Kossutha i Petöfia.

Domoljubno delo včim občinstvo Almádi varaša, gde su toplice kraj Balatona, kada su promenadu, da postavi spomenik Kossutha i Petöfia. Kossuth, koj je tuliko trpel za svoju domovinu, pak Petöfi, koj je tuliko pèval od slobode, su vrédni, da budeju navèk vu Magjarskim srdcu, jer bez njih taj orsag sada nebi bil on, koj je.

Familije skončatel.

Iz Bromberga od neizgovornoga prapćenja donáša nam telegram. Jeden po imenu Kremer ciglarski mešter porekel se bil

Z A B A V A

Dva vraga.

Prošle godine smo u Muraközu čitali kak je sluga Barát Miška svojega gospodara mlinara Avar Ferdinanda iz Kuranca obkriđival te ukradjeno žito tržil Pápa Augustinu, krčmaru pri dravskem mostu — Ta čela tatbina vam je drugčije bila, ja vam tu stvar bolje znam, nego svi »Muraközi« ovoga svieta, pak vam ju hoću i ovde točno izpriopovediti. —

Kad mačka otide, obdržavaju miši prošćenje. — Takova dva miša — čela miša — su bili Barát Miška i Šinko Ferencz, dva skroz nevaljana mlinarska družina, koji su kakti vierni social demokrati samo ono štovali, kaj je njihovo a u tudjem bi se hoteli, kak vlastnici, deliti.

Kad je anda mlinar Avar jedne subote u jutro, skup sa svojom omešnom ženom se u varaš po poslu odpejali, te je bilo sigurno, da svojimi posli pred nedeljom u podne nebude gotov, a i sam je naredil, da lekar sutra k obedu bude došel domov, to je onda se Barát Miška sa Šinko Ferencsom dogovoril, da budu jedno malo o razdielenju zemaljskoga imetka promišlavali, a počto

su odmah pri prvom promišlanju na nejednako i nepravedno razdielenje došli, to su odmah i zaključili med mlinarovim včim i svojim malim imetkom nieko ravnovažje ustanoviti, kak to socialistički glavni punktum zahteva.

U to ime pak je u škednju, od melina nekoliko korakah udaljenom, stalo vreće do vreća svako puno najlepše kuruzo i hrži, te je čekalo dok u grof dojde a od onud pod obračajući se kamen, a Pápa Augustin je obećal, da bude u polnoči s koli pred taj škednj došel i za svako vreće, koje se onda iz škednja na njegova kola došće, da bude ovem dvem nevalancem, Barát Miški i Šinko Ferencu tri krune u gotovom izplati, pak ako se onda ta dvojica odmah iz večera spavat legnu a dekla a dekla je u jutro iz dubokog sna komaj probudi, tak nebude nikomu niti iz daleka na pameti miše, koji su žito i vreća pojeli, u melinskoj sobici iskati.

Ovo, i još drugo više je razlagal Barát Miška, koj je tomu svemu i začetak bil, svojemu pajdašu, kad su pod večer zajedno, posve sami, na drvenoj klupi pred melinom sedeli.

»Em je istina« — veli na to Šinko — »da si čoviek pri Papi Gušti laglje novce

zasluži, nego li pri našem gazdi, samo se mora »jedenašte zapovedi« čuvati, a to je glavna stvar!«

»Eh« — odgovori Miška — »A tko bi nas vlovil? Mlinarova divca Tonček i Stazika spavaju, da je niti štukom nebi probudila, a Bara, naša dekla, ono glasovito hrenilo . . . no . . . a mlinar je još k tomu i »šarka« sobom vzel . . . da bude valjda pazil, da mu nebi tko njegovu »staru« vkral — no, tak anda . . . jeli uvidjaš, da neima pogibelji?«

Je, je, istina je, moj dragi prevejani Miška, nikakove pogibelji nebi bilo, da . . . nisu bili oni dva vraga, koji polag sve svoje izvanjske črnoće u grudih ipak pošeno srdce nose, dočim je pri Miški i Ferencu poleg sve njihove izvanjske bielne u grudih crno srđce tuklo i crni se plani medjusobno dogovarali.

Ova dva vraga pak, niti su bilj manje niti više, nego dva čestiti i delavni dimnjačarski detiči gospodina dimnjačara Dietricha iz Čakovca, koji su baš sa metlami, kefami i strugali vani po ladanju svoju službu vršili, te su baš hoteli mimo melina domov krenuti, kad domača dekla Bara obločeca odpre te se tim črnjakom prične zuhko tužiti, kak se joj u kuhinji strašno kadi, da su joj već i oči vužgane i kak bi se moral

svojom ženom, medju svadjom je takov udarac bil dal svojoj zeni sekirom, da njoj je glavu na tvoje razkolil. Zatim pako taj oduren krvolok svih svojih petero detce je podušil i njihova mrtva tela po redom na hižnu stenu obesil. Taj oduren človek je onda nekam skočil.

Kak se oslobodimo od štakorov.

Vu najnovše vréme vnođi gazdi, pak moremo reći sa svrhom štakore sa vučjimi črešnjami odegujaju. Ove vuče črešnje različu tam, gde se štakori zadržavaju i za malo vréme budu otišli od onud.

Tajno samoubojstva.

Jedna mlada komaj 17 let stara lépa puca odhitila je od sebe svoje življenje: Liptauer Klara se je zvala, i kod jednog trgovca kao kassirka je služila. Ovoga meseca 16-ga vu jutro, kad je njezin otec Liptauer Pál pivnički mešter vu svoiem ormaru nekaj bil iskal, zapazi, da njegovih šest komadov zlatih prstanov i jeden zlati lanac fali. Kad je svoju čerku zdumjavati počel, ona plačuć valuvaše, da je prstane i lanca vu zalog odnesla, ar se kod kasse bila preračunala, gde njoj dvadeset i dva forinta vu pomenkanju bili jesu, zato je nucala ove peneze Otec nju okori i veli, zakaj od toga njemu ni bila povedala i tak pomenkanost s drugim načinom bi bil mogel urediti. Opet i to veli svojoj k čerki, da nek ide žnjim vu štacun, da tamo pred tergovcem celo dugovanje vu red postavimo. Doklam se ona oblačita, otec odide vu štacun, da se iz jednum kupičkom žganice malo okrepi. Kad je za tertalj vrata nazad bil došel otec po svoju čerku vrata zakljenjena najde. Vu tem mištenju bivši otec, da su se mozbit gde razišli, izraven ide vu on štacun gde je njegova čerka vu službu bila, misleći da vre ga tamo čeká. Ovdí pako na njegovo najvekšú čudu počuje, da njegove čerke još danas ni bilo tamo, onda i na dalje počne izpitavati vrhu za pomenjkanih penez takaj, na koje takov odgovor dobije, da je kassa vu naj lepšem i boljšem redu i od kojega vremená njegova čerka račune vodi, još nikada vu kassi pomenj-

kanja bilo nije. Liptauer Palia sad strah na padne domom beži, i po silnim načinom otvori vrata. Strahoviti pogled ga obuzne. Na jednim hižnim divanu spazi, da leži lépa Liptauer Klara s odurnim obrazom vre mrzlo mrtvanjezinu tielo. Ova nečekana velika nesreća na tuliko je dirnulo srdce njezinoga otca, da medju šestnajstih detce, jedino ovo je samo spadalo bilo još med žive, da omedleni se bil zrušil na zemlju. Na stolu je jedna mala cedulica ležala s ovimi reči:

Dragi moj dober otec!

Odprosti mi, da sam ovo vučinila, nego budete već znali, zakaj sam vučinila.

Klara.

Kod viziteranje tela, doktori opazili jesu, da Liptauer Klara s otrovom si je bila življenje vzela, mrtvo telo su vu špital odveli, gdje su nju parali.

Jedne grehote tajnost.

Iz Okstorda kraljevske akademie Airy doktor i za jedno Abas još 1601. ljeta okolo Ivanjega svojim slugom vu Sv. Sepulchre groblju se bil setal, na jedenput postane pred pokopicom, koj je baš onda iz staroga greba dugomu jamu bil kopal, iz koje jame jednoga človek čele kosti je iz žnje zmecel. Abas je jeden čas gledal taj posel, kad na jedenput svojemu slugi pokaže, da se medju kosti glava giblje. Pokopie i sluga od straha so počeli odonud idti, ali Airy doktor se doh prigine i gori vzeme gibajuću glavu i vidi, da žaba vu njoj prebiva. Kad je još bolje bil pregledaval izpazi, da na glavi preko sluhah jeden dugi cavel ležati. Stari pokopie komu je bil pokazal ovo, dobro se bil setjal na grob iz kojega je bil kosti izvadi i rekel, da je njemu jako dobro poznati prijatelj bil, koj iz nepoznatim načinom na naglom je iz sveta bil preminul. Ljudi su se za ono vréme vnođi spominah od toga tajnoga pipečenja, nego pomaloh su onda ipak vtihnuli, kajli je nigdo ne znal posvedočiti, da bi žena bila svojega muža vmortelica. Još nadalje je pokopie i to povedal Abasu, da je žena niti ni dugo čekala, nego k jed-

nomu vnođi mlajšemu človeku odišla zamuz, pak i još danas živi. Airy doktor je javil ovo pipečenje, i zenu su prijeli. Našli su se takodjer i svedoki takaj, koji su s prisegom pripravni bili posvedočiti, od vnođih tajnih dugovaj, kak na priliko jedna stara žena negdašnja njena suseda, da se ona čisto dobro setja, akoprem pred 40 ljetmi se bilo pripetilo, da je ona vidila ženu jedenkrat k svojemu betežnomu mužu s jednum dugim čavlom i hamrom iti pitala nju je, da čemu nese nuter tak je odgovorila: — Nuter nesem potreben bude mi za opravu! Po ovim valuvanju vatvala je kasnije grešnja žena svoj grešni čin. Za sedem dni kasnije su nju bili obesili. Ovdí se jako prispodobiti more ovo prirečje. Zaklela se zemlja raj, da se sva tajna zeznaju.

Edvard kralja povoljen pes.

Englezki kralj, kak nam je već znano, jako veliki ljubitelj je životinjom, ali oštalo pako pse imá rad. Vu njegovoj štali vnođi svakojačkih cučkov najti moći i to vu velikim broju, kod izložbih zveksinom od njegovih cučkov navaden je barem jeden premiuma dobiti. Već više ljet toga, da kralj nigdar neide nikam brez toga vernoga spreviditelja sam. Izprvine je jeden tak zvani Venus pes, kojega je dobil već ime prikaza od klarence hercega bil najpovoljniji. Kad se je ov dokončal, onda je jeden béle dlake Beathe pelječiar postal ljubljen, kojega je od svojega otca bil dobi, nego po nekakovi nesreći i ov je za kratko vréme, preminul. Ovoga naslednik je postal Peter, kojega je onda za njim onda Fak, jeden iz Ir orsaga bil nasledoval. Ov je onda od novembra počemši njegov hižni pes, koj njega uvek sprevdaj i neprestanoma poljeg kralja celi dan sedi, na tuľiko, da si već naprvo premišljavaju o tom, kaj budu onda žnjim, kada kralja kurunili budu? Svojega gospodara vu ono vréme nebude mogel sprevdajati, jako lahko se bude moglo pripetiti, da od zalosti i on pogine. Ovo bi pokvarila kralju dobro njegovu volju i naroda najlepšu svečenosti.

on dimnjak iz pećnice van temeljito izčisti.

Anda su se ova dva črnjaka zavlekli u zabrtvene cieve te su svojimi metlami omelali sa strugalini strugali, da su sadje samo onak curele dole u kuhinju i onda su se bosemni nogemi opet u strane vuprli te se perinuli dalje u tmurnu ciev dimnjaka gore, a najkasnije su i radi malo se u friškom zraku odahnuli, porinuli i glave van iz dimnjaka, te su se kimajuć si glavami, u friškom večernjem zraku smiesec pozdravljeli, jedan iz dimnjaka nad kolenom a drugi iz dimnjaka nad pećnicom, a to se je sve baš on hip dogodilo, kad su oni dva domaći tati, Miška i Ferenc gradove na ledu zidali te se dogovarali, na koj način budu mlinarova škednja porobili, pak jer su sami bili i nikoga nije bilo u blizini, govorili su nešto glasnije medju sobom, dapače puno glasnije nego li je to njihov nevaljani plan mogel podnesti.

Ovi dva črni gore na krovu su se najprije široko poglednuli a zatim su spružili svoje vrata, kak to spruži u cirkusu pajacl, kad se dosta nemre začuditi nad tim, što je turski konjek našel sakritog rubca, zatim su zespincili vuha te su si desnim kažiprstom kazali na usta, za znamenje mućanja, lie a-

vam proti škednju, u kojem je stalo sakupljeno žito.

A kad su dosta čuli, onda su samo obodva zmknuli, kak ono zmkne kukuvača na uri, kad ura izluče, te su se spustili u kuhinju dole i onde su odmah, dok je još vruće bilo, pripovedali deklí Bari, kakovi su se ljubitelji našli za vrea u škednju, i kak su oni pripravni jedno malo se skrivaće igrati te tako vriednoga meštra mlinara od škode sačuvali. »Sada nas sakrij u komoru« — veli jedan — »za da nas lopoví nebudu videli, onda im skuhaj večeru kak navadno i pospravi diecu, koja se vani igraju, spavat, a napokon se i sama posve mirno legni spavat, sve ostalo je naš posel.«

Anda je Bara te dva vrage sakrila u komoru, u kojoj je visel špeh i prevudjeno meso, i oni anda nisu morali glada trpeti, a Miška i Ferenc su već pod večerjom tak pospani postali, da im je žlica iz ruk curela, te im se je zievalo i stezalo, da su im sgloble pucale, a ktomu su se tužili, da je odmah poznati, da majstora nema u melinu i oni dva sad moraju za tri delati, a to čini čovieka puno trudnijega, nego ako bi se kojeg svetka reklo dvem, da sad moraju za tri jesti i piti.

Dakle su se od stola stali te se onak

lieno odvlekli, kak da kane tri dana spored spavli od samoga zatrudjenja, u svoju komoru i tu su si zadovoljno ruke ribali i čekali, dok i svaka muha u kući zaspi, a plemeniti trgovac sa svojimi volieki podpreženimi kolí pred škednjom nestane.

Ali su se još četiri ruke ribale i to onih dveh črnšov u komori med špehom i klobasicami sakritih. Oni su se odmah, čim je nastupilo noćno vrieme, kada priču duhi okolo hodati, iz komore došuljali, posve nevidjeni, jer su bili u svojoj svakdašnjog črnini oblačeni, kaj baš za tamnu noć pristaje do škednja, te su se sa svojim navadnim oružjem i vuži, kakti vatrogasci popeli u škednju gore do roženic, za koje su svoja vužeta privezali i tu gore onda trpljivo čekali na ta tri prijatelja, koji budu taki došli.

Anda je sudbina već sedela pod krovom na ruženicah, kak to već navadno u svietu, kojega ravna pravedni Bog, na svakoja zločina njegova sudbina nevidjeno iz zakulka vrea, i nije dugo trpelo, kad eto ti kola s lojtrami, koja su da nebude štopota, ov krat bila pošteno namazana, vrata škednja su se otvorila i svetlost lampasa je rasvietljivala trih muzev lica, koji su punim vreaćam ovde viernu ljubav zaprisegli te su se trudili iste na kolih dalje odvesti

Dvëh mladih divojcë pripećenje.

Iz Battonya od dvëh lëpih mladih divojcãh pišëju nam žalostno sledeće pripećenje. Obodvojica vu jednim onim istim danu odhitile su bile odebe svoje življenje. Jedna je za to bila vumrla, kajti otec je silnim naćinom i hotel oženiti s onim, kojega je ona neznala ljubiti. Druga pako sobum je bila odnesla vu grob življenja svojega žalostnu tajnost. Lëpa Papp Erzika je prije toga već više ljet zaljublëna bila onoga mesta jednog dečka, akoprem je dobro bila znala, da je nju otec drugomu obsnubil. Dobro stojećì gospodar je to bil želë, da njezina ćerka bogatomu dećku ide zamuž. Već je bil odlučil jednoga bogatoga dečka svojoj kćeri. S dečka otcam su već bili dokonćali, da ove dva mlade bu skupa s jedinim. Lëpa jeden par bude žnjih, govorili su starci međ sobum, kad su vu nedelju vu krëmi skupa bili. Zatim su i mladićom naznanje dali, kakvu nakanenje imaju. Kaj se tiće dečka, on je s veseljem privolil, nego puca nikaj nije rekla, nego kad je bila zeznala svojega oca nakanenje, od onoga vremena nigdar više nije bila dobre volje. Osobito onda je bila izvanreda žalostna, kad je počula, koj dan s noboćist dojdeju. Otec je s dvojnostljum gledal vu svoje kćerke žalosten obraz, i svojoj ženi veli: »Još si kakvo zlo napravi sobum ova puca«.

Starca sumljivost se zbilja na žalost bila obrnula. . . . Jednu odvećer puca vrea vzevu vu ruku. Tak je bila rekla svojoj materi, da po vodu ide vu tak zvani Arany zviralo. Puca je bila otišla i više nit ni bila došla k svojim roditeljem. Drugi dan su nju mrtvu bili potegnuli iz vode. Druga puca se Vacsi Rozalia zvala, koja komaj 14 ljet bila stara, kad se skonćala. Vacsi Rozalia pri Kohn Simonu Batonya stanovniku kajti dekla je bila služila. Prekjućer vu jutro su nju bili poslali vu kuhnju, puca je van otišla ali dugo se ni bila nazad povrnula. Ovo se Kohna gospej ćudno vidilo, van odide za njom, da vidi, kaj dela. Puca je kućnoga ćepa na jednoj vojki visela. Vu onim hipu

»Hihihì, ala se bude mlinar ćudil, kad dojde domov pak bu toga nereda videl!« — smejal se je Miška.

»Ali« — prisaptnë Ferenc trgovcu, koj je takaj pomagal vrea na kola nositi — »odmah platil — pošteno pletili — vreać po vreać tri krune — druguće se taki natrag legnem u gnejzdo. — Pasja dreta — — sad mi se je začulo, kak da se negde nekaj gible!«

»Kaj bi se gibalo« — zmrla trgovce — »gde u kući oni tri puli spavaju, a mlinar i njegova stara su u varašu a na uru daleko okolo niti pasje kolibe nema? Bi sam vrag moral biti, ako bi se kaj zeznalo!«

Rrrrr! se najedan krat odzgora začuće i u istem hipu dolete na vužih od zgora dva prava pravcata vraga, sa raznim lapajem, hroktanjem, mranjavkanjem i drugim živinskemi glasi, dole u škedenj na puna vreać, i anda se je i sad ono prirećje izpunilo: ako vuka zoveš, onda i dojde.

Strah, koj je u tom hipu kradljivce spal, nije za opisati!

Mišku, koj je uvijek i po bielom danu filozofiral, da vragov neima, je sada njegova ućenost posve zapustila. On je postal bljed kak stiena, hitil se je na kolena, ruke je sklopil i izvan sebe pod jednom krićal: »Ah dragi gospodin vrag, samo me sad odnesi . . . ja već nigdar nebudem!«

odrezali su vojku, ali zabadava, kajti je vrea onda mrtva bila. Obodve ova nesrećne božja stvorjenja su Batonya stanovnici s najvećsum žalostjum na vekivećno pribivalište siprevodil.

Vumorjeni svećenik.

Sirilla Istan na probukaiskoga svećenika su vu bližnoj sumi krvno mrtvoga bili našli. Sirilla je navaden bil dugog vremena po slobodnom zraku setnju svoju obavljati. Sad još ni znati jeli radi ubojstva, ili pako radi samoubojstva postal je tako nesretan.

Nećemurni ćin.

Parizke novine glas daju od jednoga nećemurnoga ubojstva, koje ćoveku lasi gori zdiće. Jeden tezak je v pondeljek jeden veliki paklec našel, vu kojim je jedne puće tëlò na falate bilo razrežano. Redarstvo je podignulo iztragu, gdo je kriveć ćelomu ćinu.

Veliki ogenj.

Ovoga meseca 18-ga je vu Linz varašu veliki ogenj bil. Zgorela je velika fabrika gde ferhonge delaju. Zrok ognja je još nepoznat. Kvar je po priliki 300.000 korun. Fabrika je osecgurana. Jeden ognjogaseć je teško oranjen.

Saxki kralj je betežen.

Već na dane, kaj su govorili, da bude Albert saxki kralj vumrl. Albert je već 70 ljet minul star i sada je jako betežen. Svaki dan mu čekaju smrt.

Tuća.

Vu Debreczenu je o. m. 18-ga veliki viher bil, i tuća je fertalj vura dugo ista. Tuća je osobito vu goricah zročila kvar.

Sreća jednoga vuhvara.

Nëma para ovaj dogodjaj, koj se je vu Szt. Ivanu pripetil sa Lengyel Istan vuhvarom. Kad je vun došel, da rampe zapre je eug već tam bil i njega doli podol. Ali tak srećno je med šinje opal, da akoprem je trideset i šest vagonov išlo ćez njega se mu zvun malih ranah na glavi nikaj nije pripetilo.

Ali ovi dva ćrnjaki nikaj nisu hoteli znati od »pardon«, nego su obodva neiverne služe svojimi vuži svezali te su je med oslobodjenimi vreać onak svezane ostavili, neka fućkaju, dok im bu volja.

Nevaljanac trgovac pako je onak u prvom strahu sliepo skoćil pri vratu van, te se je u naglosti zaletel u svoja vani pred škedenjom stojećã kola tolikom silom, da se je kajti komad trćka na zemlju srušil i tu ostal kajti gnjila jabuka ležati, i anda su ga samo lahko mogli jednostavno pobrati.

I ovak su ova dva vraga izbilja dobro dieło poćinili, te dok se je jedan svojom sadjah punom metlom na jedno vreać sel i na taj naćin poćasnatu stražu lopovom držal, odmarširal je drugi u Ćakovac po žandare, za da si sada oni opet odpelaju, kaj njim po pravu i pravici pripada.

A kad je okolo podne mlinar domov došel i to sve videl, ćudil se je izbilja, kak je Miška rekel, ali ipak se nije tak jako ćudil, kak je Miška misil, jer mnogo bolje se je Miška sa svojem vrednim pajdaši ćudil nego li mlinar.

A kaj se je onda dalje dogodilo, to bi se moglo pri kr. kot. sudu u Ćakovcu zeznati ili možbit dapaće i pri kr. sudbenom stolu u Kaniži.

Em. Kollay.

Vulkan.

Kak smo zadnjokrat pisali, od katastrofe na Martinik otoku i tam smo spomenuli, da okolo Strazs brega vu Sárosvarmegiji se strašiju ljudi, jer kak veliju su mrrmlanje ćuli. Minister poljodelavskih poslov je komišiju postal vun sa Papp Károly geologušem, koj je javil sada, da Strozis breg je zaisto vulkan, ali još negda pred jez-ro i jezro ljetni je blual, kada ćovek još nije živel na zemlji, od njega se je sada në treba bojati.

Smrt devet devojkah.

Vu Londonu vu jednoj fabriki je ogenj vudril vun i tak na hitroma se širil, da one puće, koje su nutri delale su në mogle vun vući. Sedem njih je iz petoga stoka doli skoćilo ove su oranjeane nesli vu špital. Jeden muški, koj je takaj doli skoćil je taki vumrl. Kada je sve pogasjeno bilo su 9 pucah zgoretil našli međ ruševinami

Zagutli si je ženu.

Tekućega meseca šestoga dnevu v jutro mrtvo su našli Tót Jožefa pećuhskoga poljodelavca ženu. Ovo pripećenje je taki sumljivo nastalo pred bližnjimi susedi, kajti Tót Jožefa ženu je svaki za jaku i zdravu ženu spoznaval. Jezini poznanci i to su bili dobro znati, da neprestajno vu nemiru i svadji živila svojim mužom, tim nećemurnim ćlovekom, koj je nju neprestanoma bil preganjal zaradi bojazljivosti. Smrtno pripećenje su taki javili varaškomu poglavarstvu, koje je taki odredilo iztragu. Pravdenoći stola doktor je izpoznal, da siromaška žena silnom smrtjom preminula bila, ar na šinjaku je bilo videli, da zagutjena bila. Njezinoga muža na, kojega je sumlja nastala, bili su ga taki prijeli i vu rest odegnali.

Pogorela je jedna gospa.

Iz Nagyvárada nam od strašne nesreće glasa javljaju. Breitner Jožefa dobrostojećega trgovca žene Fehér Dezsőa punica 17-ga prije poldana spiritusom si je kavu segregala, nekak po neprilici se spiritus bil prelejal, i nesrećne gospe oprava vužgal. Prije, neg su mogući bili pogasiti, ćelo njezino tëlò strahovito je zežganu bilo. Braitner Jožefa gospa već na većer vu žećih ranah je preminula bila.

Smrt od grahove juhe.

Iz Eszëka javiju, da su tam o. m. 15-ga 6 ljudi grahovu juhu jeli, a potlam pak su od nje hudo postalo. Zmed ovih su ćetiri vumrli taki drugi dan. Juha, koja je iz jedne ošterje bila je bila ogiflana. Redarstvo je ostru iztragu podiglo.

Gabona űrak. — Ćiena žitka.

I m.-maza.	I m.-cent.	kor. ćrtëć
Buz.	Pšenica	17 00 —
Zab.	Zob	13 00 —
Rozs.	Ćrž	13 00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	11 60 —
» » o	» stara	00 00 —
Ārpa	Jećmen	12 00 —
Fehér bab uj	Grah beli	12 00 —
Sarga » »	» žuti	09 00 —
Vegyès » »	» zmješam	09 00 —
Lenmag	Len	22 00 —
Bükköny	Grahorka	11 00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

3365.

1. kv. 1902

Hirdetmény.

Határórs község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve a melyekre az 1886: XXIX. az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. tezikkel a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. tezikben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyebeitésével kapcsolatosan fogantositottatott.

Ez azzal a felhívással tételik közzé:

1.) Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. tez. 15 és 17 §-ai alapján — ideértve e §-oknak az 1889: XXXVIII. tez. 5 és 6 §-aiban és az 1891: XVI. tez. 15 §-a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. tez. 7 §-a és az 1891: XVI. tez. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886: XXIX. tez. 22 §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e véghől törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis az 1902. decz. 15. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelle után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvankönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat.

2.) Hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. tez. 16 és 18 §-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. tez. 5 és 6 §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1902. évi december hó 15. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelle után ellentmondásuk többé figyelembe vételni nem fog.

3.) Hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönb azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892: XXIX. tez. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvankönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik — ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889: XXXVIII. tez. 16 §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1902. évi december hó 15. napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulla után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvényrendes utján és csak az időközben nyilvankönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetiekkel a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Csáktornya, 1902. május hó 19-én.

Kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Kollarits
kir. albiró.

724 2-3

Téglaeladás.

Drávaszentmihályi téglagyáram készítményeit a következő jutányos áron bocsájtom forgalomba:

- I. rendű **falazat tégl**a ezrenként 24 korona.
- II. " " " " " 22 "
- III. " " " " " 20 "
- I. rendű **közönséges tetőzetcserep** ezrenként 28 korona.
- II. " " " " " 24 "
- I. rendű **préselt tetőzetcserep** ezrenként 70 korona.
- II. " " " " " 60 "
- III. " " " " " 50 "
- I. rendű **préselt járdatégla** ezrenként 28 korona.
- II. " " " " " 24 "
- I. rendű **kutfalazattégla (radium mintázatu)** ezrenként 30 korona.
- II. " " " " " 26 "
- I. rendű **csatornatégla** darabja 10 fillér.
- I. rendű **diszített erkélytégla** darabja 12 fillér.
- I. rendű **párkánytégla** 50 cm. hosszú, darabja 10 fillér.

1 négyzet méterre
15 drb. szükséges.

Csáktornya, 1902. június 15.

Morandini Bálint.

730 2-3

Dr. Manfred Glasgall

fogorvos Varazsdon

készít fogakat szájpaddlás nélkül, arany és alumínium fogsorokat. Arany, porcelán, ezüst, amalgam és üvegplombákat.

Dr. Manfred Glasgall

zubar u Varazdinu

priredjuje zube bez nebne plačice zubište iz zlata i alumíniuma, plombe iz zlata, porcellana srebra, amalgama i stakla.

668 12—*

Perlak nagyközség előljárósága.

1387. sz.
1902.

Hirdetmény.

Perlak község előljárósága részéről közhírré tétetik, hogy a község tulajdonához tartozó nagyvendéglő, a hozzá tartozó helyiségekkel 1902. évi július hó 7-ik napján délelőtt 9 órakor, a községi tanácsteremben tartandó nyilvános szóbeli árverésen 1903—1908 évekre haszonbérbe fog adatni.

Az épület 5 vendégszobát, egy nagy termet, 4 üzleti helyiséget, két lakoszobát, egy cseledtszobát, két kamarát, két konyhát, fedett tekepályát s egyéb helyiségeket foglalmagában.

A kikiállási ár 2400 kor.

Az óvadék készpénzben 1000 »

Az évi bér negyedévenként előre fizetendő.

Egyéb feltételek a község házában megtekinthetők.

Perlakon, 1902. évi június 1-én

Zala József

Glavina András

jegyző.

bíró.

725 3—3

Gyümölcs- és szőlőbor készítő gépek.

Gyümölcs- és szőlős jtok,

folytatosan ható kettős emeltyű szerkezettel, és nyomó szabályzóval.
A munkakepeség 20 % al nagyobb mint bármely más sajtonal.

Hydraulikus sajtók,

Szőlő- és gyümölcshúzó

és bogymorzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek.

Szőlő- és gyümölcshúzó, Aszaló készülékek gyümölcs és főzelek aszalásra gyümölcshúzó és hámozó gépek, legújabb szerkezetű szabadalm önműködő „Siphonia” gyümölcs- és szőlővessző permezők gyártatnak és szállítatnak jótállás mellett a legjobb kivitelben

Mayfarth Ph. és Társa

cs. kir. kizár. szabad. gazdasági gépgyárak, vasöntöde és gőzhámoz.

BÉCS, II. Taborstrasse 71.

Kitüntetve 450 arany, ezüst és bronz éremmel.

Arjegyzékek ingyen és bérmentve.

Képviselők és viszontárusítók felvételnek.

655. 5—12

Az állat-praeaparatumok teljesen molymentesek.

Budapest, 1900.: Állami érem.

Állatok minden fajának kitérésére vállalkozik

Katona Mihály

nyilv. állatpraeparáló és tanszerkészítő intézete

BUDAPEST, József-körút 13.

Emlősök és madarak természetűen a legújabb módszerrel (modellírozással) készítettek, szebben, jobban, olcsóbban, mint bármely hasonló intézetben.

Az állatok kitérése nagyság szerint kerül:

EMLŐSÖK:

MADARAK:

Egérnagyságu 080—1 fnt.	Pintynagyságu 080—1 fnt.
Menyét » 2 » Galamb » 2 »	
Nyest » 5 » Erdei bagoly » 3 »	
Róka » 9 » Nagy sululy (Uhu) » 6 »	
Vaddisznófej 15—20 » Sas (nagy) » 12 »	
Szarvasfej 35—40 » Keselyű » 12 »	
Sikelfajdkakas dűrdő helyzetben ágon faldiszul 10 »	
Nyir » » erdő részlet » 7 »	
utánzó állványon » » » 7 »	
Siketfajd fej és fark faragott tablettán » » » 5 »	
Nyir » » » » » 4 »	

Az intézetben készülnek mindenféle vadászati tropheák, kiselb, nagyobb biológiai csoportok, függő vadak, emlős fejek; művészileg faragott tablettákon, mint szobadiszek, madarak, mint faldiszek, emlős-bőrök tepicheknek természetűen utánzó fejekkel. Őz, szarvas, agancsok mondírozása tablettákra, levett agancsok koponyautánzatokra helyezésre és minden egyéb praeparatorai munkák művészi és gondos kivitele jutányosan számítottak. 694 9—10

Az intézet kitérés célra frissen lőtt ritkább állatokat minden időben vásárol: sas-fajokat, fűdkakasokat, uhu és tuzókat, medvét és medve-bocot, hiuzt, vadmacskát, vidrát, farkast. E fajok élve is szállíthatók, a legmagasabb árrakkal lesznek fizetve

Hirdetmény.

Podbreszt község előljárósága által ezenel közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonát képező

Vadászati jog

az 1886 évi XXII. t.-cz.: 120 §-a alapján 1902 évi július hó 6-ik napján délután 3 órakor Podbreszt községben a községbíró házában nyilvános árverés útján hat egymásután következő évre haszonbérbe fog adatni, az árverési feltételek alulírott előljáróságnál megtekinthetők. Kelt Podbreszt 1902. június 17.

Bartal György

jegyző.

731 1 1

Halics Antal

bíró.